

איך לא לרצות אותך, כשאת כל הרצון?

עזבת ושוב את כאן

איך לא לרצות כשאת נצמדת לי לעור.
איך לא לרצות כשפיה יונק מהפטמה.
איך לא לרצות כשאת טורקת את האור.
איך לא לרצות כשהשמיכה כבר הכתמה.

איך לא לרצות כשהרעב שוב מטלטל.
איך לא לרצות כשכל הגוף כבר מרוקן.
איך לא לרצות כשצוארי כך מתפתל.
איך לא לרצות כשאת עזבת, ושוב את כאן.

איך לא לרצות ולהגיד מלות פרדה.
איך לא לרצות לפל, לרצות במעידה.
איך לא לרצות בעור, לקטם את המגע.

איך לא לרצות להתמזג, לרצות בלי הפוגה.
איך לא לרצות ישר, לרצות את הקיצון.
איך לא לרצות אותך, כשאת כל הרצון.

היכן נמצאת ז'קלין הבובה?

מסתובבת בגן, את קוראת לה בשמה.
היא היתה רק שלך וכעת מסתתרת.
רועדת מקר בלי לחוש בחמה

איך תגיד מלה? את כלואה בדממה.
איך תראי בלי ז'קלין? כל תנועה היא עזרת,
מסתובבת בגן, את קוראת לה בשמה,

איך תלכי בלעדיה? תלכי עקמה.
אם גבך מזדקף, שוב בטנך מסתחררת.
רועדת מקר בלי לחוש בחמה,

מי שומר על ז'קלין? מתמלאת באשמה
מי שומר על ז'קלין ועל מי היא שומרת?
מסתובבת בגן, את קוראת לה בשמה,

את צועקת, בוכה, לא יודעת כבר מה
יובילה אל ז'קלין. הנה שוב את נשברת.
רועדת מקר בלי לחוש בחמה.

הופכת עצמך לבבה רקומה,
לבבת סמרטוטים רקומה לתפארת.
מסתובבת בגן, את קוראת לה בשמה.
את רועדת מקר בלי לחוש בחמה.

אזעקה

אלה אומרת: את שוב מתפרקת.
היא רואה את שברין כשאת עוד שלמה.
את זקוקה לידה, כבר אינך מתאפקת,

הסדקים מתהוים, וידך משתקת.
אלה רואה את גופך בפרימה.
מביטה ואומרת: את שוב מתפרקת.

גופך בנסיקה, השלדה מתנתקת.
מביטה וקוראת לך, זה זמן לבלימה.
את זקוקה לידה, כבר אינך מתאפקת.

הירח קרוב, במהירות את נוסקת.
בקרוב תשרפי, תפגשי בחמה.
היא רואה ואומרת: את שוב מתפרקת.

הירח קרוב, וידך משתקת.
בקרוב תתרסקי, את חסרת נשימה.
את זקוקה לה כל כך, כבר אינך מתאפקת.

אזעקה הפעלה, וידך משתקת,
ואלה הרחק, על כרסה אדמה.
היא רואה ואומרת: את שוב מתפרקת.
את זקוקה לידה ואינך מתאפקת.